

Til nr. 3

Kravet om, at foranstaltninger, der har til formål at forlænge dødsprocessen, skal bringes til ophør, efter at det er konstateret, at al hjernefunktion uopretteligt er ophørt, sikrer, at dødsprocessen ikke forlænges unødvendigt. Undtagelsen om, at sådanne foranstaltninger kan fortsætte i maksimalt 48 timer for personer, der er tilmeldt organdonorregisteret, giver mulighed for at forlænge dødsprocessen i de tilfælde, hvor det er nødvendigt for, at transplantationen kan gennemføres, uden at donor bliver liggende som »reservedelager«.

Til nr. 4

Det er muligt for læger med sikkerhed at konstatere, at al hjernefunktion uopretteligt er ophørt, men det kræver måleudstyr og kan derfor kun ske på et hospital.

Det sker ved undersøgelse af reflekser gennem de nervebaner, der kommer og går direkte fra og til hjernen. Undersøgelsen kan suppleres med røntgenundersøgelse af hjernens blodgennemstrømning, som vil være ophørt, samt ved undersøgelse af hjernens elektriske aktivitet (EEG), der ligeledes vil være ophørt. At konstatere, at hjernens funktion uigenkaldeligt er ophørt, er en specialistopgave. For lægmand er mennesket stadig »i live« om end i respirator; der er pæne farver, varm hud og puls, men ingen reaktion på kontaktforsøg, og pupillerne reagerer ikke på lys. Medicinpåvirkning, kulde og andre årsager til skindød kan udelukkes.

Til nr. 5

I bemærkningerne til § 12 (sidste afsnit) i lovforslaget anføres, at obduktion som hidtil først må foretages, når der ved ligsyn er konstateret dødstejn (dødsstivhed, dødspletter eller forrådnelse), dvs. nogen tid (timer), efter at blodkredsløbet er ophørt. Det foreslås, at en bestemmelse herom indsættes i lovtæksten.

Til nr. 6 og 7

Ifølge disse bestemmelser får de personer, der ønsker at stille deres organer til rådighed

for andre eller for videnskabelig brug, mulighed for det. Det sikres, at udtagelse af organer først kan ske, når al hjernefunktion uopretteligt er ophørt, eller når døden er konstateret efter § 1.

Til nr. 8

Mindretallet mener, at det må være en forudsætning for transplantation, at organdonor selv skriftligt eller mundtligt, jf. § 14, stk. 2, har accepteret at ville være donor.

Til nr. 10

Når et menneske har truffet den beslutning at ville være organdonor, skal samfundet tage beslutningen så alvorligt, at den registreres sådan, at hospitalet i påkommende tilfælde hurtigt kan skaffe sikre oplysninger om den pågældendes donorstatus. Hertil kan kun et centralt edb-register anvendes. Eventuelle afkrydsninger eller påklæbninger på kørekort og lign. bør kun betragtes som en supplerende tilkendegivelse.

Af hensyn til de pårørende bør der i oplysninger om ordningen indgå en opfordring til organdonorer om at underrette deres nærmeste pårørende om beslutningen. For at lette hospitalets samtale med de pårørende i de tilfælde, hvor transplantation skal finde sted, kan der i registeret optages oplysning om, hvilke pårørende der kender beslutningen. Organdonoren har ret til at undlade orientering.

Spørgsmålet om børn som organdonorer rejser store problemer. Ændringsforslaget giver forældre mulighed for tilmelding af børn under 15 år. En sådan tilmelding falder automatisk bort, når barnet fylder 15 år. Barnet og forældrene må så i fællesskab afgøre, om tilmeldingen skal fornys. Bestemmelsen er udformet sådan, at 15-18-årige uden at skulle spørge forældrene kan framelde sig.

Personer, der står tilmeldt, når de fylder 18 år, beholder uden videre denne status. Det kan overvejes, om registeret med nogle års mellemrum bør minde de registrerede om deres status – herunder hvilke pårørende der er noteret som underrettet.